

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasvjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

44. OBJAVA

3. avg (kolovoz) 2018

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Ozdravljenje slijepog«

Luka 18, 35-43: Dok se Isus približavao Jerihonu, kraj puta sjedio i prosio neki slijepac. Kad ču kako prolazi narod, zapita: »Tko je to?« Rekoše mu da prolazi Isus Nazarećanin. On povika: »Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!« Oni što su išli naprijed zaustavljali ga riječima da šuti. Ali je on još jače vikao: »Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!« Isus se zaustavi i zapovjedi da mu ga dovedu. Kad mu se približi, upita ga: »Što hoćeš da ti učinim?« »Gospodine — odgovori — da progledam!« »Progledaj — reče mu Isus — vjera te tvoja spasila.« On odmah progleda i pode za njim slaveći Boga. I sav narod, kada to vidje, dade hvalu Bogu.

Ovdje imate primjer u kojem je ČVRSTA VJERA slijepog muškarca u MOJU SVEMOGUĆNOST vratila SVJETLOST njegovim očima.

Koliko slijepih je sada na vašoj zemlji kojima bi svima nužno trebala svjetlost, ali ipak su među njima samo rijetki koji pokušavaju ponovno zadobiti svoj vid! Većina njih zadovoljna je svojom duhovnom sljepoćom i toliko su se navikli na nju kao sljeporođeni kojemu od rođenja fali vid i svoje je ostale osjete, posebno osjet dodira, tako usavršio i poboljšao da je njima vid gotovo potpuno zamijenio. Takvi su zadovoljni svojim položajem jer ne poznaju nikakav bolji. Ne žale zbog nedostatka vida jer nemaju nikakav pojam o tome što je zapravo SVJETLOST i njezino djelovanje.

Kao što žive tjelesno sljeporođeni svoj život, tako živi i tisuće ljudi koji su duhovno slijepi. Njihov odgoj i okolnosti mogu biti odgovorni za to da nikad nisu čuli ništa o duhovnoj svjetlosti, o višim stupnjevima shvaćanja, čak i materijalnog. Za njih ne postoji ništa drugo nego samo pojmovi materijalnog. Vjeruju da je sve materija i da je materija zapravo istiniti svijet, da se sve rodilo iz materije i da se sve vraća u materiju.

Među ove posve slijepe spadaju i oni učenjaci i znanstvenici koji su do posljednje iskre duhovne svjetlosti opljačkali sami sebe pogrešnim smjerom njihovog studija. Prvi su slijepi i ne znaju zašto – a zadnji žele ostati slijepi, jer se svjetlost koja bi provalila u njih ne bi slagala s njihovim mišljenjem i načinom života.

Osim onih koji su zadovoljni svojom sljepoćom, postoji još neki drugi oblik slijepih koji žele progledati. To su oni koji kao slijepi prosjaci sjede pored puta života i prolaznike, kad ih čuju kako dolaze, mole za DUHOVNU HRANU da bi njihova slijepost postala podnošljiva ili da bi ozdravila.

Takvi slijepci su oni ljudi koji su u svom životu svašta doživjeli, što ih je dovelo do razmišljanja, o čemu bi htjeli DOBITI SVJETLOST i odgovor, ali se sami ne mogu osloboditi tame. To su oni ljudi koji se drže vjerskih ceremonijalnih obreda, kojim pripisuju višu vrijednost nego što je stvarno imaju. U pojedinačnim primjerima veoma dobro osjećaju da iznad tog obreda postoji još nešto više, DUHOVNO, što bi im zapravo moglo DATI UTJEHO u primjerima kad ljudska mudrost zataji.

Ovi ljudi sjede na velikom životnom putu duhova i svi zaostaju u napredovanju. To su oni koji kao prosjaci mole za duhovnu milostinju, da ne bi ostali vječno privezani za zemlju na koju ih je stavila njihova sudbina, nego da bi se i sami mogli duhovno dignuti što dostignu oni za koje osjećaju da prolaze žureći. Mnogi putuju po toj velikoj cesti duhovnog napredovanja; ali se ne osjećaju svi pozvani i potaknuti da pomognu onim što prose. Kao što i ne podare svi prosjaku milostinje nego samo oni koji pojam LJUBAVI PREMA BLIŽNJEMU bolje razumiju. Tako će biti i ovome duhovnom prosjaku samo škrtu odmjeren njegov životni dohodak, jer nitko – bilo iz pomanjkanja snage ili iz pomanjkanja spoznaje – onome što prosi ne može dati ono što zapravo zahtijeva, naime, DUHOVNI VID koji samo rijetki što prolaze u cijelosti posjeduju.

A da bi baš tima koji su gladni BOŽANSKE HRANE i žude po SVJETLOSTI ISTINE prošnja bila ispunjena i da bi time pridobili vid, njima koji već dugo čekaju na Mene i NEPOKOLEBLIVIM POVJERENJEM očekuju da ću im SAM kao VELIKI SVJETLONOŠA dati u svemu obilju ono što bi im drugi mogli nuditi samo djelomično – tako Sam Sam krenuo na taj put.

Kao što je prosjak pri Jerihonu već izdaleka prepoznao Moj glas i u molbi Mi doviknuo: „Sine Davidov, SMILUJ mi se!“, baš tako Mi dovikuju neki u svojoj stiski duše, i to s punim povjerenjem, neka uslišim njihove molbe.

Onima mogu onda dati svu SVOJU MILOSTIVU SVJETLOST; naime, njihova im vjera pomaže. Oni su bili čvrsto uvjereni, da Sam onaj što im može donijeti DUHOVNO SVJETLOST i pokazati im PRAVI PUT za dostizanje blaženstva. Time ću POVRATITI VID i položiti im riječi na SRCE: „Progledaj! Vjera te je tvoja spasila.“

Tako ste bili slijepi svi, Moja djeca koju Sam prepoznao u mnoštvu ljudi, jer ste Me iz unutrašnjeg pritiska i potrebe već dugo tražili i u sebi osjećali da priučeno vjerovanje kršćanske religije ne udovoljava svim primjerima ljudskog života, te da bi uvijek primili pravu utjehu.

Dao Sam vam okusiti neke gorke lijekove, da bih vas što prije ozdravio od pogrešnih i krivih nazora koje je svijet položio u vas. Odgajao Sam vas spletom okolnosti za početne

borce Mog učenja koje će sada uskoro na cijeloj zemaljskoj kugli morati biti priznato kao jedino, da ne biste samo RIJEČIMA nego i DJELIMA dokazivali ono što izgovaraju riječi.

Pojedincima Sam dao dar da MOJ GLAS čuju neposredno u njihovoj unutrašnjosti, da se Moje učenje kako Sam ga postavio za cijelu nastanjenu zemlju kao takvo što vječno postoji, opet ne izopači i drugačije tumači.

Tada i za slijedeće rodove morao Sam često SVOJU RIJEČ uviti u metafore i mistična objašnjenja; znao Sam naime što će slijedeći rodovi napraviti iz ove riječi. Znao sam, koliko preokreta će Moja riječ donijeti u socijalnom ili društvenom životu i koliko će progona i nedužnih žrtava biti među Mojim sljedbenicima. Da neprijatelji unatoč svim nastojanjima ne bi uništili jedro Mog učenja i da bi sve do danas grickali samo koru, govorio Sam u usporedbama.

Sada kad je čovječanstvo dozrijelo i umjesto da isključi samo pojedinačne stvari iz sadašnjeg ustroja religije, nagine tome da cio ustroj, uključujući stanovnike, baci u more, došlo je vrijeme kad čisto vino sveopće neće više štetiti i za većinu ljudi može djelovati samo tako da ih jača. Sada su slijepci na velikom putu do MOG DUHOVNOG KRALJEVSTVA sposobni primiti SVJETLOST koja se već dugo u obilju izliva dolje na njih: Sada je došlo vrijeme kad će se velika zgrada klerikalnog gospodarstva – kao jednom zidovi Jerihona – srušiti uz MOJE BOŽANSKO UČENJE, ojačano zvukovima truba, da bi slijepi, čekajući iza tih zidova, imali slobodan pogled preko doline Jordana, u čijim valovima Sam se jednom pustio krstiti i gdje se začuo glas sa neba: „Ovo je Sin Moj, koji Mi je po volji!“

Tako morate sada i vi MOJOM RIJEČJU i MOJOM SVJETLOŠĆU iz vječnog izvora neiscrpnog toka Moje milosti biti kršteni i progledati, da mogu viknuti: Vi ste Moja djeca koja Mi se sviđaju! Vi ste oni koji ste kršteni MOJIM DUHOM i obdareni DUHOVNIM VIDOM da podijelite slijepima što će vas ogovarati SVIJETLOST koju Sam vam u tako velikom obilju već davno podao.

Pripremite se, da budete vrijedni učenici tesarovog sina, učitelja i spasitelja na križu i BOGA i OCA, koji je daleko iznad svih prostora velikim, sjajnim slovima u cijelo stvorenje užegao SVOJE DVIJE ZAPOVEDI LJUBAVI!

Pripremite se na PROŠIRIVANJE SVIJETLOSTI, kad vas budu slijepi molili za nju, da bi i oni uživali MILOST, da bi preko neposrednih poruka po najkraćem putu saznali ono, što će drugi često vrlo pozno, te po dugom trudu i patnji priznati, da SAM – GOSPODIN i STVORITELJ svima što bivaju – i OTAC koji onima što mole nikad ništa ne brani, ako je to za NJIHOVO DOBRO, i koji VOLI OTVARATI OČI slijepima da bi oni svog OCA upoznali i cijenili u jednostavnosti ISUSA i VELIČANSTVENOSTI STVORITELJA. AMEN

Gottfried Mayerhoffer: Gospodinove propovijedi (str. 79–83)